

[Finansministeren.]

et større Beløb end i alt godt 200 Mill. Kr. Herved skulde være opnaaet nogenlunde Sikkerhed for, at der bliver Balance paa det kommende Aars Statsregnskab — i hvert Fald, hvis der ikke melder sig nye store Udgifter. Hvis Indtægterne ikke svigter i Aarets Løb, skulde der være en vis Mulighed for, at der fremkommer et mindre Overskud, naar Aaret er gaaet. Gennemføres de her forelagte Lovforslag nu, vil man til Efteraaret kunne tage endelig Stilling til, om de kan anses for tilstrækkelige. Gennemfører man dem ikke nu, vil det være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, senere at indhente det forsømte.

Jeg skal dernæst gaa over til det andet Spørgsmaal, hvorledes Dækningen for de godt 200 Mill. Kr. foreslaas tilvejebragt. Lovforslagene kan deles i to Grupper, der dels omfatter Forlængelser af bestaaende Skatter og Afgifter, dels en Række Forhøjelser af bestaaende Skatter. Egentlige nye Skatter er der saaledes ikke Tale om. For det første foreslaas de sidst i December for tre Maaneder indtil Udgangen af Marts 1948 gennemførte Forhøjelser af Spiritusafgiften og af Omsætningsafgiften af stærke Drikke forlænget indtil Udgangen af Marts 1949. Provenuet heraf vil blive ca. 70 Mill. Kr., hvoraf ca. 20 Mill. Kr. paa Spiritusafgiften og ca. 50 Mill. Kr. paa Omsætningsafgiften. Ligeledes foreslaas Pelsafgiften, der ellers vilde udløbe inden 1. Maj, forlænget til Udgangen af Marts 1949, hvilket anslaas at ville indbringe ca. 5 Mill. Kr. Endelig foreslaas, at den overordentlige Aktieselskabsskat ogsaa for Skatteaaret 1948—49 skal opkræves med en Forhøjelse paa 20 pCt., svarende til et Merprovenu paa ca. 15 Mill. Kr. De her nævnte Forlængelser vil saaledes i alt give et Provenu paa ca. 90 Mill. Kr. Derimod har Regeringen ikke ment at ville fremsætte Forslag til Forlængelse af Afgiften paa Konsum-Is.

Forhøjelserne af de bestaaende Skatter omfatter for det første en 10 pCt.s Forhøjelse af den personlige Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaaret 1948—49, som kan skønnes at ville indbringe ca. 60 Mill. Kr., hvorfra dog maa trækkes de 4 Mill. Kr., som det maa antages, at Formueskatten vil blive formindsket med, fordi Formuegrænsen sættes i Vejret til 20 000 Kr. For det andet foreslaas det, at Benzinafgiften forhøjes med 10 Øre, og at Personautomobiler skal svare en Tillægsafgift af samme Størrelse som den nuværende Vægtafgift. Det antages, at disse midlertidige Afgifter vil indbringe henholdsvis 30 Mill. Kr. og 15

Mill. Kr. Endelig foreslaas for det tredje Omsætningsafgiften af Guld- og Sølvvarer forhøjet fra 10 pCt. til 15 pCt., svarende til den for Pelsværk foreslaaede Afgift, og Forbrugsafgiften af Pap og Papir forhøjet med henholdsvis 3 Øre og 10 Øre pr. kg. Merprovenuet af disse Forhøjelser bliver i alt knap 10 Mill. Kr.

Forhøjelserne skulde saaledes i alt indbringe 112 Mill. Kr., hvilket tillagt Provenuet af de foreslaaede Forlængelser af bestaaende Skatter og Afgifter giver et samlet Beløb paa 202 Mill. Kr. Heraf falder ca. 72 Mill. Kr. paa saakaldte direkte Skatter og ca. 130 Mill. Kr. paa saakaldte indirekte Skatter, og denne Fordeling afviger noget fra de gældende samlede Skatter, hvoraf de direkte Skatters Andel udgør henvend 50 pCt. Afgørende ved Bedømmelsen maa dog i sidste Instans være Skatternes nærmere Art og Karakter. Paa den ene Side vil Forhøjelsen af de direkte Skatter ikke ramme de daarløst stillede, idet Skattegrænsen f. Eks. for Forsørgere uden Børn ligger paa Indkomster fra 5 400 Kr. til 6 000 Kr., alt efter hvor Skatteyderen bor, og Forhøjelsen selv for lidt større Indtægter ikke er særlig stor. Paa den anden Side rammer de nu foreslaaede Forhøjelser af de indirekte Skatter hovedsagelig det mindre nødvendige Forbrug eller Varer, hvorpaa der i Dag er stor Knaphed, saaledes at der vil være god Grund til at økonomisere med dem. Det gælder saaledes Benzin og Papir. Ogsaa Forhøjelsen af Afgiften af Personautomobiler maa ses under denne Synsvinkel. Ved samtidig at sætte Grænsen for Formuebeskatningens Indtræden i Vejret, skulde der være givet Udtryk for en Hensyntagen til dem, der sparer i Stedet for at forbruge.

Man vil maaske hævde, at Forhøjelsen af Indkomst- og Formueskatten ikke stemmer overens med dette Syn paa det gavnlige i en Opsparing i den nuværende Situation. Hertil vil jeg svare, at det maa antages, at den største Del af Forhøjelsen vil medføre en tilsvarende Forbrugsnedgang. Det maa ogsaa erindres, at den Del af Tillægs-skatten, der betales af Beløb, der ellers vilde blive opsparet, heller ikke vil blive brugt af Staten, idet det jo netop er Hensigten at tilvejebringe et vist Overskud paa Statsbudgettet og overføre dette til Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank.

Som jeg tidligere har bemærket, har det her paa Rigsdagen været lettere at opnaa Tilslutning til den Tankegang, at Staten i den nuværende økonomiske Situation skal søge at tilvejebringe et Overskud paa Budgettet, end at opnaa Enighed om, hvilke